

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. Шумен, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XV-И СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламена К. Недялкова

при участието на секретаря Ц.В.К.

като разглежда докладваното от Пламена К. Недялкова Административно наказателно дело № 20223630202390 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление №22 – 0869 -002246/20.09.2022г. на Началника на сектор ПП към ОДМВР - Шумен , с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.185 от ЗДвП, чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП на А. М. С., ЕГН***** от гр.Шумен са наложени административни наказания - “глоба” в размер на 20 лева, за нарушение на чл.132 т.2 от ЗДвП, “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.А от ЗДвП, “глоба” в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.Б от ЗДвП и “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.Г от ЗДвП. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно и неправилно, издадено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Оспорва вменените нарушения по същество, поради липса на виновно поведение. В съдебно заседание редовно призован се явява лично и с процесуален представител – адв. С.Т. от ШАК.

Процесуалния представител на въззиваемата страна оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да потвърди издаденото наказателно постановление като правилно и законосъобразно като излага доводите си за това.

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено следното:

По делото е представен АУАН серия GA №731971/6.08.2022г. съставен срещу жалбоподателя за нарушения на чл.132 т.2 от ЗДвП и чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б и б.г от ЗДвП. В акта е посочено, че 06.08.2022г. около 00.20 часа в гр.Шумен, на бул. “Симеон Велики“ пред казино „Ефбет“, в посока ул. „Алеко Константинов“, жалб.С. управлявал л.а. „Дачия Сандеро“ с рег. № В 1704 НМ. При превоз на пътници не е изпълнил задължението си преди потегляне да осигури всички условия за безопасното им превозване като при потегляне не се е убедил, че качващият се пътник се е качил и затворил задна дясна врата и потегля, вследствие на което пътникът С. П. Д. изпада от автомобила и си удрия дясното коляно, с което жалбоподателят става причина за ПТП. Като участник в ПТП с пострадало лице, водачът – жалб.С. не е уведомил компетентната служба на МВР. Напуснал е

местопроизшествието, с което не е изпълнил задължението си да остане на местопроизшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на МВР. Не изпълнил и задължението си да не премества МПС, ако то не пречи на движението, както и да не променя състоянието му до идването на органите на МВР или не се връща на мястото на ПТП след превозване на пострадалите.

От показанията на актосъставителя – св.С. Б. С. се установява, че същият е съставил АУАН в качеството си на мл.автоконтрольор при ОДМВР-Шумен, без да е очевидец на ПТП. На 06.08.2022г. с колегата му – св.Н. Т. Н. били изпратени на посоченият пътен участък, във връзка с постъпил сигнал за възникнало ПТП с пострадал пътник. На место установили три лица - Н. Б. К., Р. К. П. и С. П. Д., които били видимо нетрезво състояние и комуникацията с тях била трудна. Д. се оплакал от болки в коляното, но видими травматични увреждания по него контролните органи не възприели. При проведения разговор лицата обяснили, че качвайки се в таксиметров автомобил, водачът потеглил в момента, в който Д. с единия си крак все още бил стъпил на платното, поради което той паднал на асфалта, след което отказал да изпълни поръчката и след като и останалите две лица слезли от таксиметровия автомобил, водачът потеглил. Предоставили данни за автомобила, а именно, че бил с надпис «Тико такси» с номер 65. С. П. Д. отказал да бъде изпробват за употреба на алкохол с техническо средство, както и да получи и подпише талон за изследване. Отказал и да даде писмени обяснения относно случилото се. Писмено обяснение било снето от Н. Б. К.. С. П. Д. бил откаран от екип на ЦСМП – Шумен. След извършеният му преглед било констатирано единствено охлузна рана в областта на дясното коляно. Междувременно бил установен таксиметровия автомобил – л.а. „Дачия Сандеро“ с рег. № В 1704 НМ, с водач – жалбоподателя А. С.. Същият се върнал на местопроизшествие и обяснил на контролните органи, че отказал да превози лицата до с.Мадара, тъй като били в нетрезво състояние и са се разправяли помежду си.

По случая свидетелите С. Б. С. и Н. Т. Н. изготвили докладна записка №869р – 5520/22.02.2016г., в която отразили установените обстоятелства.

Св. С. Б. С. съставил срещу жалбоподателя, в негово присъствие АУАН серия ГА №731971/6.08.2022г. за нарушения на чл.132 т.2 от ЗДвП и чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б и б.г от ЗДвП, както и констативен протокол за ПТП с пострадали лица №2022 - 1038 - 444 и план - схема на произшествието, която схема С. Д. също отказал да подпише.

В съставеният акт е отразено, че жалбоподателят има възражения. Не е депозирал такива в законоустановения 3-дневен срок. Въз основа на съставения акт, административно-наказващият орган издал обжалваното НП като възприел констатациите съдържащи се в АУАН. На чл.185 от ЗДвП, чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП на А. М. С., ЕГН***** от гр.Шумен са наложени административни наказания - “глоба” в размер на 20 лева, за нарушение на чл.132 т.2 от ЗДвП, “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.А от ЗДвП, “глоба” в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.Б от ЗДвП и “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.Г от ЗДвП.

Така изложената фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното: Съдът не констатира наличието на съществени процесуални нарушения в процедурата по издаването на АУАН и НП, които да опорочават самото НП и да доведат до неговата отмяна. Актът за установяване на административно нарушение е съставен и препис от него е връчен на нарушителя, според изискванията на чл.40 и 43 от ЗАНН. Съдържа всички необходими елементи, посочени в чл.42 от ЗАНН. Наказателното постановление е съобразено с изискванията на чл.53 и 57 от ЗАНН.

Същественото в административно – наказателното производство е да се установи има ли административно нарушение, извършено ли е то от лицето посочено като нарушител и дали това лице го е извършило виновно. В тежест на административно - наказващия орган, тъй като именно той е субекта на административно - наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно именно от лицето, посочено като нарушител.

С обжалваното наказателно постановление жалбоподателят е санкциониран на първо

място за нарушение на чл.132 т.2 от ЗДвП, задължаващ водачите, при превозване на пътници, преди потегляне и по време на движение да осигурят всички условия за безопасното им превозване. При описанието на обстоятелствата около извършването на нарушението наказващият орган е приел, че жалбоподателят при потегляне не е осигурил всички условия за безопасното превозване на пътниците като не се е убедил, че пътника С. П. Д. се е качил и е затворил задна дясна врата, вследствие на което Д. изпаднал от автомобила и си ударил дясното коляно.

В депозираната жалба и в съдебно заседание А. М. С. не оспорва, че на въпросната дата и място е управлявал лек таксиметров автомобил „Дачия Сандеро“ с рег. № В 1704 НМ като е следвало да изпълни поръчка превозвайки лицата Н. Б. К., Р. К. П. и С. П. Д. от гр.Шумен до с.Мадара. Не оспорва и обстоятелството, че не е изпълнил поръчката, но причината за това според него била, че лицата били в нетрезво състояние. Оспорва настъпило ПТП, при което да е пострадал С. П. Д., поради което оспорва и вменените му нарушения.

По отношение нарушението на чл.132 т.2 от ЗДвП основния факт, който следва да бъде изяснен по делото, който е от значение за ангажиране на отговорността на жалбоподателя е налице ли е нараняване на С. П. Д., което да е възникнало в процеса на движението на МПС, управлявано от жалбоподателя.

Съдът намира за безспорно установено по делото на база събраните писмени и гласни доказателства, че С. Д. е получил травматично удрждане изразяващо се в повърхностна рана в областта на дясно коляно.

Актосъставителят и свидетеля по акта не са присъствали при възникване на ПТП и при извършване на нарушенията, за които с акта се възвежда административно-наказателното обвинение. Приели са фактическата обстановка на база обясненията на водача на таксиметровия автомобил и лицата Н. Б. К., Р. К. П. и С. П. Д..

С оглед изясняване на конкретната фактическа обстановка и механизма на настъпване на твърдяното ПТП в съдебно заседание бяха разпитани в качеството на свидетели Н. Б. К. и Р. К. П., които са били на мястото и са възприели случилото се, както и св. Б.А.А.

Според св.Б.А.А.той възприел случващото се от около 30 - 40 метра, тъй като стоял от другата страна на бул. „Симеон Велики“, пред дискотека „Колизеум“. Възприел тримата мъже в момента, в който се качили в таксито, след което автомобила потеглил и веднага спрял. Според свидетеля чул разправия като разпознал гласа на жалбоподателя, с когото се познавали, който казал на мъжете да слезат. Тримата мъже слезли, отдалечили се и седнали на бордюра. Не е възприел някой от тях да се оплаквал от наранявания.

Противоречиви са показанията на свидетелите Н. Б. К. и Р. К. П. като и двамата свидетели не могат да посочат какво точно се е случило и как точно С. Д. е наранил крака си. Според св.Н. К., който седял на задната седалка в ляво, зад водача, С. Д., който се качвал до него на задната седалка, но в дясно, при потегляне на таксито, вече бил влязъл в автомобила, но според св.К. явно не бил седнал както трябва и при потегляне на автомобила извикал «крака, крака». Водачът спрял и им казал, че няма да изпълни поръчката и да слезат. Слизайки от автомобила К. видял С. Д. седнал на една страна на седалката като с единият си крак бил стъпил на платното. Посочва, че при потеглянето на автомобила Д. не е падал на платното, а впоследствие след като излязъл сам седнал на земята. По десният му крак възприел ожулване, но не разбрал къде и как е станало. Не може да посочи дали при качването на Д. в таксито, преди последното да потегли, Д. е бил затворил вратата или не.

Св. Р. П., който седял на предна дясна седалка посочва, че при потегляне на автомобила чул Д. да казва «какво провиш бе човек, ти ме преби». Обръщайки се назад го видял да става от земята, поради което предположил, че паднал от автомобила. Предполага, че вратата му не е била затворена при потегляне на автомобила, тъй като не чул да се хлопва. Какво точно е било положението на Д. в автомобила преди потеглянето, св.П. не може да посочи, тъй като Д. е бил зад гърба му.

Въпреки противоречията в показанията на свидетелите К. и П. какво точно и как се е случило, съдът намира за установено, че травматични увреждания на Д., които са безспорно установени, са получени, поради обстоятелството, че жалбоподателят е потеглил с таксиметровия автомобил в момент, в който Д. е бил в процес на влизане в МПС. Дали при потеглянето Д. е бил влязъл изцяло в автомобила или с единия си крак все още е бил стъпил

на платното, не може да се установи с категоричност въз основа на събраните доказателства. От друга страна не са установени каквито и да е данни Д. да е травмиран от някого другия ден, както и констатираните увреждания да са били причинени по друг начин. За административните нарушения не се изиска умишъл, достатъчно е да са извършени по непрепазливост. В конкретният случай съдът намира, че се касае за непредпазливо деяние. Жалбоподателят е бил длъжен и е могъл да предвиди общественоопасния резултат. Несъмнено при превозване на пътници, преди да потегли с автомобила, жалбоподателят е бил длъжен да осигури всички условия за безопасното им превозване като е следвало да се убеди, че всички пътници са се качили в автомобила и, че вратите са затворени. Нещо, което той не е направил и с поведението си е станал причина за нараняване на пострадалия, което е нарушение на задължението му по чл.132 т.2 от ЗДвП. За нарушение на разпоредбата на чл.132 от ЗДвП не е предвидена отделна санкционна разпоредба, поради което правилно административно наказващият орган е наложил административното наказание глоба на основание санкционна разпоредба на чл.185 от ЗДвП. Правилно е определен и наложен размера на глобата в предвидения по абсолютен начин размер от 20 лева.

Поради изложеното обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като законосъобразно в обсъжданата му част.

На следващо място жалбоподателят е санкциониран за нарушения на чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б и б.г от ЗДвП задължаващ водачите на МПС, които са участници в ПТП при което са пострадали хора да уведомят компетентната служба на МВР, да останат на мястото на произшествието и да изчакат пристигането на компетентните органи на МВР, да не преместват превозното средство, ако то не пречи на движението, както и да не променят състоянието му до идването на органите на МВР, освен ако с него е необходимо да превозят до лечебното заведение пострадалите, след което са длъжни веднага да се завърнат на мястото на произшествието. Разпоредбата на чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП санкционира поведение, при което водачът на МПС е нарушил задълженията си като участник в ПТП регламентирани в чл.123 от ЗДвП. За да бъде осъществен състава на нарушенията на чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б и б.г от ЗДвП от обективна страна е необходимо да е настъпило ПТП, при което да са пострадали хора, нарушителят да е участник в него и след настъпване на ПТП не е изпълнил задълженията си.

Понятието "пътнотранспортно произшествие" е дефинирано в §6 т.30 от ДР на ЗДвП като събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. По смисъла на §6 т.27 от ДР на ЗДвП "участник в пътнотранспортно произшествие" е всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му. Доколкото процесното произшествие е причинено и в резултат от действията на жалбоподателя, доколкото е нарушил задължението си по чл.132 т.2 от ЗДвП, същият несъмнено имал качеството на участник в ПТП.

Не се спори по делото, че жалб. С. не е изпълнил задълженията си чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б и б.г от ЗДвП, с което е осъществил състава на вменените му нарушения от обективна страна.

За да бъде ангажирана административно – наказателната отговорност на едно лице, нормата на чл. 6 от ЗАНН визира като изискване наличието на вина. Последната, с оглед разпоредбата на чл. 7 може да бъде проявена в двете форми – умишъл и непрепазливост. При последната деецът макар да не е желал настъпването на вредоносен резултат, е могъл да знае и е бил длъжен да знае, че върши нарушение и, че вредоносният резултат ще настъпи.

Съдът намира, че нарушенията на чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б и б.г от ЗДвП не са извършени виновно. За наличието на вина е необходимо да са налице и доказателства, от които може да се направи несъмнен извод, че жалбоподателят е съзнавал, че е участник в настъпването на ПТП, при което е пострадал С. Д.. Конкретно в случая водачът е следвало да е формирал представа, че в резултат от действията му е възникнало събитие, довело до нараняване на пътник. От събраните по делото доказателства не се установява с категоричност, че при потегляне на автомобила пострадалия Д. е паднал от МПС на пътното платно, тъй като по отношение на това обстоятелство показанията на свидетелите

Н. Б. К. и Р. К. П. са противоречиви. Според св.К., Д. сам слязъл от автомобила, след като жалбоподателят отказ да изпълни поръчката. Не се доказва, че жалб. С. е имал никакви основания да смята, че някой от пътниците се е наранил. В тази насока са и показанията на св. К., който в съдебно заседание посочи, че според него водачът на таксито не бил разбрал, че Д. бил пострадал. Следователно не се установява с категоричност, че жалбоподателят е имал представа, че е настъпило ПТП с пострадали хора и съответно - не е съзнавал, че за него са възникнали задълженията по чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б и б.г от ЗДвП. При това положение не се доказва наличието на вина при неизпълнението на процесните задължения.

При така установеното съдът намира, че вменените на жалбоподателя нарушения по чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б и б.г от ЗДвП не са осъществени от субективна страна. Липсват безспорни доказателства, които по несъмнен начин да докажат възведените административно-наказателни обвинения, поради което обжалваното НП се явява незаконосъобразно, по отношение наложените наказания на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП и като такова следва да бъде отменено. Потвърждаване на НП в тази част би почивало на предположения, поради липса на преки или косвени доказателства, които да обосноват единствено възможният извод, че жалбоподателят от субективна страна е извършил нарушения на чл.123 ал.1 т.2 б.а, б.б и б.г от ЗДвП, за които му е възведено обвинение и е санкциониран.

Административно - наказващият орган е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което предвид изхода на делото и доколкото в открито съдебно заседание е осъществено процесуално представителство от юрисконсулт, се явява основателно и на основание чл.63 ал.5 от ЗАНН следва на ОДМВР - Шумен да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37 ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150 лева в производствата по ЗАНН. В настоящия случай производството по делото не се отличава с фактическа или правна сложност, поради което съдът намира за справедливо да бъде определено и присъдено възнаграждение в минималния размер, а именно 80 лева.

Водим от горното и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №22 – 0869 -002246/20.09.2022г. на Началника на сектор ПП към ОДМВР - Шумен , с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.185 от ЗДвП на А. М. С., ЕГН***** от гр.Шумен е наложено административно наказание “глоба” в размер на 20 лева, за нарушение на чл.132 т.2 от ЗДвП.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №22 – 0869 - 002246/20.09.2022г. на Началника на сектор ПП към ОДМВР - Шумен , с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП на А. М. С., ЕГН***** от гр.Шумен са наложени административни наказания - “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.А от ЗДвП, “глоба” в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за 2 месеца, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.Б от ЗДвП и “глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец, за нарушение на чл.123 ал.1 т.2 б.Г от ЗДвП.

ОСЪЖДА А. М. С., ЕГН***** да заплати на ОДМВР гр.Шумен юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____